

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfk@orkarsag@ork.police.hu

Szám: 29000-105/5- /2014. P.

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Előadó: dr. Fekete Réka r. fhdgy.

Telefon: 06 (1) 462-7419

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 115/2014. (V. 15.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos **2013. december 21-én** a Panasztestülethez e-mailben előterjesztett beadványában panaszt tett a kezdeményezése nyomán – 2013. december 11-én, a mohácsi városháza előterében – elmaradt rendőri intézkedés miatt. Panaszában előadta, hogy az említett helyen és időben önkormányzati bizottsági ülésen kívánt volna részt venni, azonban ebben egy közterület-felügyelő, valamint egy biztonsági őr megakadályozta, nem engedték őt bejutni az épületbe. A panaszos a fentiekre tekintettel rendőri intézkedést kezdeményezett.

A panaszos idézte az Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatát (a továbbiakban: SzMSz.), mely szerint a képviselő-testület ülése nyilvános. A biztonsági őr és a közterület-felügyelő azt a tájékoztatást nyújtotta a panaszosnak, hogy az ülőhelyek a meghívottaknak vannak fenntartva, és a helyek biztosítására a polgármestertől és a jegyzőtől kaptak utasítást. A panaszos megítélése szerint a polgármester és a jegyző bűncselekményt követtek el azzal, hogy nem biztosították a képviselő-testületi ülések nyilvánosságát.

A beadványban foglaltak szerint a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

- a megítélése szerint jogellenes állapotot (be nem engedését az épületbe) a helyszínrre kiérkező rendőrök nem szüntették meg;
- a közterület-felügyelő intézkedésének jogszerűtlenségét, valamint
- a biztonsági őr intézkedésének jogszerűtlenségét.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában az alábbiakat állapította meg:

- a panaszos által a Rendőrségre tett bejelentés intézkedési kötelezettséget keletkeztetett;
- a Rendőrség azon „mulasztása”, hogy nem tett semmit annak érdekében, hogy a panaszos a bizottsági ülésen részt vehessen, a panaszos szabad mozgáshoz való jogának sérelmét eredményezte.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Panasztestület megküldött állásfoglalására figyelemmel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2013. december 20-án kelt panaszbeadványa;

- a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének 02000-105/5-3/2014. P. sz. tájékoztatása;
- a Mohácsi Rendőrkapitányság vezetőjének 02030-105/1-1/2014. P. sz. jelentése;
- a rendőrség által az intézkedésről készített videofelvétel (2 db DVD lemez).

IV.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott kifogások kapcsán álláspontom a következő:

1.) A panaszos sérelmezte, hogy a – megítélése szerint – jogellenes állapotot (be nem engedését az Önkormányzat épületébe) a helyszínrre kiérkező rendőrök nem szüntették meg

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján:

„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.”

Az Rtv. 32. §-a alapján:

„A rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.”

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján megállapítható, hogy a Mohácsi Rendőrkapitányság a következő rendőri intézkedést fogatosította: a panaszos bűncselekmény elkövetésére vonatkozó telefonos bejelentését követően a helyszínen megjelenő rendőrök a bejelentőt meghallgatták, majd egyikük tájékozódott a képviselőtestület jegyzőjénél, aki azt a tájékoztatást adta, hogy meghatározott személyek, valamint meghívottak vehetnek részt az ülésen. Ezen információkról a rendőr a panaszost tájékoztatta és közölte, hogy ez nem rendőrségi hatáskör, panasszal a Baranya Megyei Kormányhivatalnál élhet. A jegyzőtől kapott felvilágosításra-, valamint azon tényre tekintettel, hogy az önkormányzat – az előző évek gyakorlatát követve – az ülések nyomon követését zárláncú, élő, egyenes közvetítéssel biztosította, az eljáró rendőr őrnagy az intézkedési kötelezettséget – a fentebb idézett normák szerint – megalapozó jogsértés gyanúját nem állapította meg, ezért további rendőri intézkedést nem fogatosított.

Álláspontom szerint az intézkedő rendőr cselekménye (a „jogellenes helyzet megszüntetésének” elmaradása) nem valósíthatja meg a szabad mozgáshoz való jog súlyos fokú sérelmét, mivel a tényleges feltartóztatás-, a tartózkodási hely megváltoztatásában történő akadályozás az eljáró rendőr részéről nem merült fel.

A Panasztestület megállapításával kapcsolatban fontosnak tartom kihangsúlyozni, hogy az Rtv. 2. § (2) bekezdésében rögzített együttműködési alapelvek általános jelleggel hatalmazzák fel a Rendőrséget a helyi önkormányzati szervekkel való együttműködésre. Az Rtv. 2. §-a az együttműködés lehetőségét azonban nem korlátozza a helyi önkormányzatokra, annak lehetőségét széles társadalmi érintettséggel (pl. állami szervek, társadalmi és gazdálkodó szervek, valamint állampolgárok és azok közösségei) határozza meg. A törvény szöveggörnyezetéből kiolvasható együttműködés általános jellegű, és az egyes szervek,

szervezetek közötti megállapodás megkötésének lehetőségét biztosítja. A szervezetek között megkötött együttműködés sem lépheti túl azonban a jogszabályi keretek között meghatározott kötelezettségeket és jogosultságokat. Az intézkedő rendőr kizárólag a jogszabályok alapján, szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetésének gyanúja esetén jogosult, illetve köteles eljárni. A jogszabályokból az sem következik, hogy rendőrnek kötelessége lenne azt vizsgálni, hogy a képviselő-testület ülésén ki vehet részt.

Megítélésem szerint nem elvárható a rendőrkapitányság valamennyi munkatársától az, hogy – ezen logika mentén – a kapitányság illetékességi területén lévő önkormányzati képviselőtestületek által megalkotott valamennyi rendeletet ilyen mélységében ismerje, különösen azokét nem, melyek nem a Panasztestület által hivatkozott helyi viszonyokat, hanem pusztán a képviselő-testületek felépítését, működési rendjét szabályozzák, hiszen ezen szabályok nincsenek kihatással olyan életviszonyokra, melyek a rendőri intézkedés tárgyát képezhetik.

A Panasztestület szerint a Rendőrség mulasztása egy közel fél éve hatályos, „nyilvánosan hozzáférhető” norma nem ismeretének következménye. Ezzel kapcsolatban megállapítottam, hogy korábban – 1998. november 20. és 2013. május 31. között – tehát mintegy 15 éven keresztül a mohácsi képviselő-testület esetében ugyanazon SzMSz. szabályozta a szervezeti és működési szabályokat. Az új SzMSz. 2013. június 1-jén lépett hatályba, azonban a rendelkezésre álló adatok alapján a rendelet kihirdetése a hivatalos honlapon feltehetően nem történt meg. Ezt maga a panaszos is – beadványának 1. oldalán – kifogásolta: „ezen szmsz az önkormányzat honlapján még nem található (csak a régi), mert nem rakták fel az újat.” Az ezzel kapcsolatos jogsértés megállapítása, valamint megszüntetése azonban – az intézkedő rendőr őrnagy tájékoztatásának megfelelően – nem a Rendőrség hatáskörébe tartozó feladat.

A rendőr a panaszos azon bejelentésére, miszerint bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja merült fel, az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségét teljesítve megjelent a helyi önkormányzat épületében. A rendőr a panaszos meghallgatása után az Rtv. 32. §-a alapján biztosított jogkörében felvilágosításért fordult az önkormányzati képviselő-testület által megalkotott rendelet kihirdetéséért felelős jegyzőhöz. A helyi önkormányzat működéséért felelős jegyző tájékoztatása alapján a rendőr kellő alappal következtetett arra, hogy az ügyben intézkedésre okot adó, a közbiztonságot, a közrendet sértő vagy veszélyeztető cselekmény (bűncselekmény, szabálysértés) nem következett be, ezért a további intézkedéstől jogszerűen állt el. A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 132. § (1)-(3) bekezdésében rögzített rendelkezések alapján a képviselő-testület működése törvényességének biztosítása érdekében a kormányhivatal rendelkezik széles felügyeleti jogkörrel.

A helyi jogszabályalkotás keretében meghozott, alapvetően belső működési viszonyokat szabályozó norma ismeretének hiánya egyrészt nem vezethet a rendőri intézkedés jogszerűtlenségének megállapításához, másrészt a képviselő-testület által, a saját eljárására megalkotott norma helytelen alkalmazásából sem feltétlenül következik a rendőr irányába intézkedési kötelezettség.

A fentiek alapján a rendőr őrnagy helyesen ítélte meg azt a körülményt, hogy rendőri intézkedés nem indokolt, és erről, valamint panaszjogáról megfelelően tájékoztatta a panaszost is. Az intézkedő rendőrnek nem feladata azt vizsgálni, hogy a jegyző tartalmilag megfelelő tájékoztatást nyújtott-e az SzMSz.-ben foglaltakat illetően.

A panaszt a rendőri intézkedés elmaradására vonatkozóan a fentiekre tekintettel elutasítom.

2.) A panaszos sérelmezte a közterület-felügyelő vele szemben foganatosított intézkedését.

A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 26. §-a alapján:

„Akinak a felügyelő intézkedése, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása jogát vagy jogos érdekét sértette, panasszal fordulhat a rendőrséghez. A panasz előterjesztésére, valamint elbírálására az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”

Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 22. § (4)-(7) bekezdése a fenti jogorvoslati lehetőségre vonatkozóan az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

„(4) Akinak az e törvény, a személy- és vagyonőr esetében a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló törvény szerinti kényszerítő eszköz alkalmazása jogát vagy jogos érdekét sértette

a) a személy- és vagyonőr esetében a személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló törvényben meghatározott kamarához,

b) az 1. § (1) bekezdés c)-l) pontjában meghatározott esetben a rendőrséghez fordulhat panasszal.

(5) A (4) bekezdés szerint a panasz elbírálására jogosultnál a panaszt a kényszerítő eszköz alkalmazásától, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, a tudomásszerzéstől számított nyolc napon, de legkésőbb a kényszerítő eszköz alkalmazásának időpontjától számított három hónapon belül lehet előterjeszteni.

(6) A (4) bekezdés szerint a panasz elbírálására jogosult a panaszról a beérkezését követő naptól számított harminc napon belül - a közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint - dönt.

(7) A (6) bekezdésben meghatározott döntéssel szemben a rendészeti feladatokat ellátó személy, valamint az (4) bekezdésben meghatározott személy - a közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint - jogorvoslattal élhet.”

A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény fenti rendelkezése alapján a közterület-felügyelő elleni panasz elbírálására azon – helyi – rendőri szervnek van hatásköre, melynek illetékességi területén az intézkedésre sor került. **A fentiek alapján a panasz tárgyában – hatáskör hiányában – nem döntöttem, hanem a közterület-felügyelőt érintő panaszok áttétele iránt intézkedtem a Mohácsi Rendőrkapitányság vezetőjéhez.**

3.) A panaszos sérelmezte a biztonsági őr vele szemben foganatosított intézkedését.

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 62/A. § (1) bekezdése alapján:

„Az intézkedést foganatosító személy- és vagyonőrrel szemben benyújtott panaszt az intézkedés helye szerint illetékes az alapszabályban meghatározott területi szervezet bírálja el harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint.”

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény fenti rendelkezése alapján a személy- és vagyonőr elleni panasz elbírálására az intézkedés helye szerint illetékes, az alapszabályban meghatározott területi szervezetnek van hatásköre. **A fentiek alapján a panasz tárgyában – hatáskör hiányában – nem döntöttem, hanem a személy- és vagyonőrt érintő panaszok áttétele iránt intézkedtem a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara Baranya megyei Szervezetéhez.**

V.

A Panasztestület állásfoglalásában tett megállapításokkal a határozat IV. része 1. pontjában kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja, valamint 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, a 32. §, a 92. § (1) és (3) bekezdései, a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 26. §-a;
- az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 22. § (4)-(7) bekezdése;
- a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 62/A. § (1) bekezdése;
- a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 132. § (1)-(3) bekezdései.

Budapest, 2014. július 18.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**